

Topics:

- For a non-Jew to violate a Noachide law to save himself
- Breaking an unbreakable law to save one's self from illness or to save one's self from an attacker

Arguments that a Noachide is allowed to violate his mitzvot to save himself, and refutations:

• וחי בהם	But that was commanded to Jews
• Jews are allowed to	For Jews the laws may be דחוייה, not הותרה
• Naaman was allowed to abet idolatry	Idolatry may be different (intent) / Rashi's read
• Rambam, Hilchot Melachim 10:2 on אנס	אנס and illness may be different

בן נח וייהרג ואל יעבור ב' מצוותיו

א. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף עז: -עה. (לרש"י)

בעו מיניה מרבי אמרי: בן נח מצווה על קדושת השם או אין מצווה על קדושת השם? - אמר אביי, תא שמע: שבע מצות נצטוו בני נח. ואם איתא - תמני הויין! - אמר ליה רבא: אינהו וכל אבזרייהו [כולל קידוש ד' ביהרג ואל יעבור עליהן]. מאי הוי עלה? אמר רב אדא בר אהבה, אמרי בי רב: כתיב "לדבר הזה יסלח ד' לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שמה והוא נשען על ידי והשתחית", וכתוב "ויאמר לו לך לשלום", ואם איתא [דחייב בקידוש ד'] לא לימא ליה! הא [פטור] בצנעה, הא [חייב] בפרהסיא.

ב. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף עז: -עה. (לרמב"ם)

מאי הוי עלה? אמר רב אדא בר אהבה, אמרי בי רב: כתיב "לדבר הזה יסלח ד' לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שמה והוא נשען על ידי והשתחית", וכתוב "ויאמר לו לך לשלום", ואם איתא [דחייב בקידוש ד'] לא לימא ליה "הא [פטור] בצנעה, הא [חייב] בפרהסיא"?

ג. כסף משנה הלכות מלכים פרק י הלכה ב

ואם איתא דמוזהר הוה ליה למימר "בצנעה מותר ובפרהסיא אסור", אלא אמר ליה סתם "לך לשלום" אלמא דאפי' בפרהסיא אינו מוזהר:

סוגי אונס

ד. רמב"ם הלכות מלכים פרק י הלכה ב

בן נח שאנסו אנס לעבור על אחת ממצותיו, מותר לו לעבור, אפילו נאנס לעבוד ע"ז עובד, לפי שאינן מצווין על קדוש השם...

ה. רמב"ם הלכות יסודי התורה פרק ה הלכה ד

וכל מי שנאמר בו יהרג ואל יעבור ועבר ולא נהרג הרי זה מחלל את השם, ואם היה בעשרה מישראל הרי זה חילל את השם ברבים ובטל מצות עשה שהיא קידוש השם ועבר על מצות לא תעשה שהיא חלול השם, ואעפ"כ מפני שעבר באונס אין מלקין אותו ואין צריך לומר שאין ממיתין אותו בית דין אפילו הרג באונס, שאין מלקין וממיתין אלא לעובר ברצונו...

ו. רמב"ם הלכות יסודי התורה פרק ה הלכה ו

כענין שאמרו באונסין [דיעבור על האיסור ואל ייהרג] כך אמרו בחלאים, כיצד מי שחלה ונטה למות ואמרו הרופאים שרפואתו בדבר פלוני מאיסורין שבתורה עושין, ומתרפאין בכל איסורין שבתורה במקום סכנה - חוץ מעבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכת דמים שאפילו במקום סכנה אין מתרפאין בהן, ואם עבר ונתרפא עונשין אותו בית דין עונש הראוי לו.

חילוק של האור שמח

- אונס על ידי מישהו אחר
 - אונס על ידי חולי
- הרציחה נגרמת על ידי רצון מישהו אחר
הרציחה נגרמת על ידי החולה

ז. שולחן ערוך אורח חיים רד:ח-ט

ח: כל האוכלין והמשקין שאדם אוכל ושותה לרפואה, אם טעמם טוב והחידך נהנה מהם, מברך עליהם תחלה וסוף.
הגה: אם אנסוהו לאכול או לשתות, אף על גב דהחידך נהנה ממנו אינו מברך עליו, הואיל ונאנס על כך (ב"י בשם אהל מועד והרא"ם).
ט: אכל מאכל או משקה של איסור מפני הסכנה [של חולי - מ"ב], מברך עליו תחלה וסוף.

ח. משנה ברורה סימן רד ס"ק מה

אע"ג דהחידך - ולא דמי למש"כ לקמיה בסעיף ט' באוכל איסור מפני הסכנה דמברך עליו כיון דעכ"פ נהנה אף דגם שם אכילתו ע"י אונס שאני התם דהאונס אינו על האכילה גופא משא"כ הכא שהאכילה גופא הוא ע"י אונס שאונסים אותו לאוכלו לא שייך בזה לחייבו לברך על הנאתו כיון שהוא בע"כ כן היא סברת הרמ"א

ט. רמב"ם הלכות חובל ומזיק פרק ח הלכה ד

נשא ממון חבירו בידו ונתנו לאנס חייב לשלם מכל מקום אף על פי שהמלך אנסו להביא...
ראב"ד: ... ומאין יתחייב לו זה שימות בשביל ממון חבירו הואיל ויחדו לו בפירושו? וכבר הרחבנו בדברים האלו בפירוש בבא קמא.